

ESIM 2016 – Möjligheternas utbildning

Jag heter Sara Lindberg och är ST-läkare i internmedicin i Skövde. I år hade jag den stora äran och förmånen att få vara Sveriges representant på ESIM – European School of Internal Medicine. Under en vecka har vi diskuterat forskning, klinik, guidelines, sjukvårdssystem, etik och presenterat fall. Jag åkte hem mer inspirerad och vetgirig än på mycket länge. Men bättre ändå var den underbara känslan av gemenskap och värme som fanns mellan oss i gruppen. Det är svårt att tänka sig att man kan ha en trevligare vecka! Jag vet att jag har fått vänner för livet - i hela Europa.

Sedan 1998 har EFIM (European Federation of Internal Medicine) anordnat sommarskola för utbildning och erfarenhetsutbyte mellan ST-läkare inom internmedicinska specialiteter i hela Europa. Det hela började i Spanien, sedan i Portugal, Storbritannien och Turkiet till de senaste tre årens skola på Sardinien. Nästa år kommer skolan hållas i Nederländerna. Sedan 2011 anordnas även Winter School varje år.

Årets teman var "Less is More" och "Errors". Professor John Ioannidis från Stanford, en av världens mest citerade forskare, höll föredrag om ifall vi verkligen kan lita på den forskning vi gör. Han diskuterade dels rent statistiska termer samt skillnad mellan klinisk signifikans och statistisk signifikans men även t ex hur mycket av den forskning som görs som aldrig publiceras och hur mycket stora upptäckter som i efterhand har visat sig inte vara sanna. Flera av de närvarande ST-läkarna tog upp frågan om vikten av oberoende forskning – som exempel kan nämnas att det saknas head-to-head jämförelse av direktverkande antikoagulantia, vilket är medicinskt intressant och relevant men där samtliga inblandade företag inte vill riskera ett negativt utfall på just deras läkemedel.

Rita Redberg, redaktör för JAMA, höll föredrag som inspirerade till forskning och utvecklingsarbete. Hon pratade dels om hur man ska tänka om man vill forska och bli publicerad, men även om arbetet med att utforma guidelines kring kardiologi i USA och hennes tankar kring vad som kan bli bättre i den processen. Hon tryckte särskilt på att forskning borde innehålla data som är transparent och att resultat ofta kan skilja sig åt mellan t ex kön eller ådersgrupper och att det är viktigt att denna data framkommer i publikationer så att man har möjlighet att göra metaanalyser på befintligt material i ett senare skede. Som exempel nämnde hon att implantering av ICD där de första studierna som kom visade viss evidens på hårda data för gruppen som helhet, men ingen förbättring för subgruppen kvinnor.

Eftermiddagarna ägnades främst åt workshops där vi i grupper om 9-10 diskuterade ett fall eller en klinisk situation ur olika perspektiv. Varje grupp presenterade sedan sin del för hela gruppen under handledning av en expert på området som avslutade med en föreläsning. Årets ämnen var perikardit, lungemboli, nosokomiala infektioner, anemi och hypo/hypernatremi. Det var intressant att höra hur man både behandlar och förhåller sig till andra aspekter som inläggning, uppföljning, information etc i de olika länderna. I stort var vi mer lika än olika men det var definitivt en trend att vi i Skandinavien har lite mer "less is more" tänk och t ex överväger enbart NSAID vid en första episod av perikardit, skickar hem patienter med lungemboli som är lågrisk enligt PESI-score, är mer restriktiva med iv järn och tänkte mer på aspekterna att kanske avstå från behandling på äldre/multisjuka.

Professor Frank Bosch från Nederländerna höll ett mycket bra föredrag om 0 HLR eller inte. Även här fanns en skillnad att vi i norra Europa var lite mer vana att tänka i banorna att avstå från behandling. Kollegor från Rumänien och Turkiet vittnade om att de hade blivit utsatta för fysiska hot när de försökte ta upp sådana diskussioner. Våra olika erfarenheter belyste att de etiska aspekterna om de beslut vi fattar i vår vardag måste förankras i hela samhället och inte bara i den

medicinska professionen. I Sverige uppfattar jag att många äldre och deras anhöriga redan har funderat i de här banorna och även om diskussionen ofta kan kännas svår på förhand så brukar det klarna så fort man talar med sin patient!

Sammantaget var det en vecka full med intressanta föreläsningar, diskussioner och erfarenhetsutbyte. Och eftersom kursen ägde rum på Sardinien så fanns det självklart lite tid att bada i Medelhavet, spela beach volley, sola och njuta av god italiensk mat och det trevliga sällskapet...

Hoppas att ni nu har fått en inblick i livet på ESIM! Jag vill tacka för möjligheten att få åka och uppmanar er alla att ta chanserna ni får att expandera era vyer under ST. För mig var detta bara början på ett samarbete med övriga Europa. Om du är ST-läkare och vill åka på ESIM – skicka in ditt vetenskapliga arbete till SIM inför SIM-veckan! Det bästa arbetet belönas med gratis deltagande på Summer eller Winter School 2017. Jag lovar att det blir en upplevelse du aldrig glömmer.